

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 153**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Det var roligt att du blev glad och nöjd. Nu hoppas jag, att det lilla hussvet skall arta sig med riklig glädje och energi. Husvetet ännu också bli bättre. Men inte vet jag hur vi ska ställa, om du inte vill låta mig bjuda reshjälp och jag själv blir hindrad att fara. Skulle du då skänka pengar? Nej naturligtvis måste du vara säker på att på renu, när du behöver Pengarna ästad, och om vi tänkte oss ett litet resväsende i så fall blev någon, som jag gjorde en god gärning genom att hjälpa till en utläudsrens, och sådana kan det finnas många, så kunde du hjälpa nedverkande så sämmligt genom att visa honom värdet, att det var lika mycket värt som ditt penningdrag. Men kanske behövs vi inte tvista nu. Det är bara sletta, förstår du, att jag känner det så, att om manna skulle kunna att dö medan jag var på en utläudsrens, skulle jag aldrig förbita dig eller mig detta. Det är något sådant där, som man inte kan renuera med. Jag känner det bara så.

Glän åter nå mycket varje dag. Det är mentalt vårbrutning. På onsdag reste Fröken till Gäddel på morgonen och på eftermiddagen fick vi helt kortigt en täjtnant i inackordering, som skulle staka ut en ny väg till Lunde. Glän har varit här ända till nu idag tors-

